

HELE DANMARK SIDDER OG SER MED

Børn og unge som medicases

Børnerådet

FORORD: VI SKAL PASSE SÆRLIGT GODT PÅ BØRN OG UNGE I MEDIERNE /	3
OM UNDERSØGELSEN /	5
HVORFOR FORTÆLLE SIN HISTORIE TIL MEDIERNE? /	9
FORBEREDELSE PÅ 'BERØMMELSEN' /	11
INTERVIEW OG OPTAGELSE /	15
OMGIVELSERNES REAKTIONER VED OFFENTLIGGØRELSEN /	19
OPFØLGNING PÅ DE UNGES MEDVIRKEN /	21

FORORD

VI SKAL PASSE SÆRLIGT GODT PÅ BØRN OG UNGE I MEDIERNE

Det er vigtigt at få børn og unges stemmer frem i den offentlige debat – også om svære emner. Derfor løfter journalister og produktionsselskaber en vigtig opgave, når de skriver artikler eller laver dokumentarudsendelser med børn og unge, der fortæller om deres egne oplevelser med fx mobning eller ensomhed. Samtidig skal de dog være deres ansvar bevidst. Der følger et ansvar for at opretholde en ordentlighed og respekt for de unges sårbarhed med, når journalister bruger børn og unge som cases i en mediehistorie. Det er i sidste ende deres ansvar, at de unge har en god oplevelse med at fortælle deres historie – og det er deres opgave at forberede de unge så godt som muligt på at blive kendt i offentligheden. Det kræver nemlig nogle kompetencer, som de unge ikke nødvendigvis har i forvejen. I denne publikation kan du læse om unges egne erfaringer med at være cases i en mediehistorie.

Jeg håber, at vi med udgivelsen kan blive bedre til at hjælpe de unge godt igennem et forløb i medierne. De unges anbefalinger er både henvendt til journalister og tv-producenter og i høj grad også børneorganisationer, NGO'er og andre, der videreformidler de unges historier i forskellige sammenhænge. I Børnerådet optræder de unge, som bidrager til vores undersøgelser nogle gange som ambassadører og talerør for børn og unges synspunkter og interesser – på vores foranledning. Derfor er dette hæfte også en anledning til selvrefleksion i forhold til, hvad vi skal være opmærksomme på, når vi bringer børn og unge i kontakt med medierne.

Det kan nemlig, som de unge i vores ekspertgruppe fortæller, være en ganske voldsom oplevelse, og det kan være svært at styre forløbet og opmærksomheden, efter ens historie er blevet fortalt på tv eller i en avis. Vi skal derfor sikre os ordent-

lige rammer for de børn og unge, der stiller deres personlige historier til rådighed for offentligheden og debatten. Og det er vigtigt, at deres nære omgivelser er klædt på til at hjælpe dem og støtte dem i hele forløbet – både før, under og efter.

Vi har spurgt de unge om, hvordan vi skaber de bedste forudsætninger for, at det bliver en god oplevelse at være med i en artikel eller et dokumentarprogram. De anbefalinger, som vi videregiver i hæftet, er altså udviklet af de unge i samarbejde med Børnerådet. Hvis vi kan få journalister og andre til at tage anbefalingerne til sig, er jeg overbevist om, det kan medvirke til, at de børn og unge, der fremadrettet optræder som cases i dokumentarer og artikler, får en så god oplevelse som muligt.

PER LARSEN

Formand for Børnerådet

OM UNDERSØGELSEN

Ekspertgruppen er sat i verden for at fokusere på en gruppe børn og unge, som nok får opmærksomhed i mediebildet, men som sjældent bliver spurgt om, hvordan de oplever den opmærksomhed. Medierne efterspørger børn og unge som det menneskelige ansigt på en problemstilling, og mange unge vil gerne fortælle deres historie i medierne. Denne ekspertgruppe af unge, der har erfaringer med at optræde i medierne, fortæller dog, at der er stor forskel på, hvordan de unge inddrages i mediebildet.

De seks unge, der har deltaget i ekspertgruppen, har alle været med i dokumentarudsendelser, og flere af dem har efterfølgende givet interviews til nyhedsmedier. Ud af de seks unge er to drenge og fire piger, og de var mellem 14 og 19 år, da de deltog i undersøgelsen. Fælles for dem er, at de har fortalt ganske personlige historier om sig selv på tv. For de fleste af de unge er baggrunden for deres medvirken i tv-udsendelser, at de har nega-

tive erfaringer med fx mobning, ensomhed eller noget tredje. I dette hæfte formidles ekspertgruppens oplevelser med at træde frem – positive såvel som negative. Derudover kommer de unge med en række anbefalinger – primært til de medier, journalister og produktionsselskaber, som laver udsendelser og artikler med de unge, men også til de unges forældre, venner og andre i de unges liv.

YTRINGSFRIHED OG BESKYTTELSE

I Børnekonventionens artikel 13 kan man læse, at børn har ytringsfrihed og derfor ret til, at deres stemme bliver hørt – også i den offentlige debat. Børns stemme er vigtig i den offentlige debat. Både fordi de har ret til at blive hørt, og i særdeleshed fordi inddragelse af børn og unge i samfundsdebatten skaber bedre løsninger. Her er pressen et vigtigt medium til at videreformidle børns oplevelser og meninger. I Børnekonventionens artikel 3 står der dog samtidig, at

børn har ret til beskyttelse. Børns ret til beskyttelse er også anerkendt i Pressenævnets regler for god pressekik. Her står der i stk. B, nr. 5, at:

”Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler herfor.”

Det er dog ikke nærmere præciseret, hvad 'særligt hensyn' indebærer, og behovet for hensyntagen til det enkelte barn vil være forskelligt fra sag til sag. Det stiller store krav til den journalist, producent eller anden, der er ansvarlig for at bringe barnet eller den unge i offentlighedens søgelys. Journalisten eller producenten skal afveje barnets ret til at udtrykke sig i det offentlige rum over for barnets evne til at håndtere det fokus fra omverde-

nen, der vil opstå efter medvirken i historien. Det er med andre ord vigtigt, at hensynet til den 'stærke' historie ikke kommer før hensynet til barnet.

OM BØRNERÅDETS EKSPERTGRUPPER

Børnerådets inddragelse af børn og unge bygger på en grundantagelse om, at børn er eksperter i deres eget liv og de særlige livssituationer, de befinder sig i. Ekspertgrupperne består typisk af fire til ti børn eller unge, som har særlige erfaringer inden for et bestemt område. Formålet med grupperne er at få specialiseret og konkret viden om netop disse erfaringer.

Jeg var jo ikke super gammel, så jeg havde nok ikke helt forstået, hvor mange der skulle se det, og jeg havde måske heller ikke lige tænkt over, at mine forældre skulle høre det. Jeg ville måske have kommunikeret det anderledes til dem.

HVORFOR FORTÆLLE SIN HISTORIE TIL MEDIERNE?

De unge fortæller, at deres primære grund til at være med i en dokumentarudsendelse, hvor de fortæller om egne oplevelser med en vanskelig problemstilling, har været at hjælpe andre i en lignende situation. Som Mads på 15 år formulerer det, handler det om: "... at hjælpe andre ved at være et eksempel på, at man kan komme videre."

Samtidig siger flere af de unge også, at de fortæller deres historie for at skabe opmærksomhed omkring et problem og for at bryde med tabuer som fx ensomhed.

At fortælle sin historie har for flere af de unge samtidig været en måde at håndtere deres egen krise på og bearbejde deres egen historie. At fortælle offentligheden, hvad de slås med privat, har for flere af de unge gjort det nemmere at være dem selv, når de er sammen med vennerne. De har ikke længere følelsen af at bære rundt på en hemmelighed.

Flere af de unge fortæller dog også om negative oplevelser, som følger med at stå frem offentligt. De var da også som udgangspunkt meget opmærksomme på bagsiden ved at fortælle deres historie i den brede offentlighed. De giver klart udtryk for, at 'berømmelsen' ikke opfattes som en positiv ting, når det, man bliver kendt for, fx er, at man har

været udsat for massiv mobning. De omtaler det som en negativ opmærksomhed, som de godt kunne have været foruden. En stor del af de unge mener dog, at det var det hele værd. Særligt på grund af den ros og opbakning mange af dem oplevede, efter deres historie blev fortalt – en opbakning, de ikke nødvendigvis havde forventet.

BØRNERÅDET MENER

Vi skal anerkende de unges motiver for at fortælle deres personlige historier i offentligheden. De spiller en vigtig rolle for andre unge, der kæmper med de samme problemstillinger. Det betyder også, at vi skal behandle dem og deres historier respektfuldt, og at de, der videreformidler de unges historier, skal være deres ansvar bevidst. Når børn og unge fortæller om deres oplevelser, som kan være meget personlige, er det mediernes ansvar at sørge for, at det bliver så god en oplevelse som muligt for dem. På de følgende sider kan du få et indblik i, hvordan de unge selv mener, det gøres bedst – og ikke mindst hvad de fraråder. Det er væsentligt at pointere, at samtlige unge – på trods af nogles dårlige oplevelser undervejs – gerne vil medvirke igen, hvis det kan hjælpe andre børn og unge til at håndtere en lignende svær situation. Dette understreger i høj grad de unges motivation for at være i medierne; de vil nedbryde tabuer, de vil hjælpe andre i lignende situationer, og de vil sætte fokus på vigtige problemstillinger.

træt af, at der ligger hundelorte rundt omkring hans skole - at han vil gøre noget ved det. Se med sidst i udsendelsen.

15:38:15

14 SER UP
JULE-HUNDELORT-TEAS_1094758
00:00:07:12
00:00:04:19

14 SERVO UP
HORNØRNS_1_0090981
00:00:00:00
00:01:30:06

PK14 PC

FORBEREDELSE PÅ 'BERØMMELSEN'

Flere af de unge har oplevelsen af, at de er blevet godt forberedt på det, de ville møde, når deres historie blev offentlig. Nogle af dem fik medietræning og gode råd til, hvordan de skulle forholde sig til og tale med journalister, der eventuelt ville kontakte dem, efter programmet blev sendt.

Andre af de unge har oplevet, at de slet ikke blev forberedt på, hvad der ventede på den anden side af offentliggørelsen af deres historie. Sofie på 16 år opdagede i løbet af optagelserne, at det potentielt kunne få konsekvenser for fremtidige jobmuligheder. Mikkel på 15 år blev opmærksom på, at der i programmet blev afsløret ting, som forældrene ikke vidste på forhånd. Flere af de unge var frustrerede over, at de ikke var blevet forberedt på, hvilke konsekvenser der kan være, når man fortæller personlige ting til kameraet.

Mikkel siger: "Det kunne være rart at vide lidt mere om, hvad man

skulle tage stilling til, inden man siger ting til kameraet. Jeg synes, jeg fik sagt nogle ting, som var lidt mere private."

Mads supplerer: "Jeg var jo ikke super gammel, så jeg havde nok ikke helt forstået, hvor mange der skulle se det, og jeg havde måske heller ikke lige tænkt over, at mine forældre skulle høre det. Jeg ville måske have kommunikeret det anderledes til dem."

Der er også flere af de unge, der fortæller om dårlig forberedelse på og information om selve interviewet og optagelserne. De fortæller om eksempler med journalister og producenter, der kom for sent, ikke overholdt aftaler om forløbet, eller som gav modstridende praktiske oplysninger. Sofie fortæller: "Der var to forskellige, der kom ud, den ene sagde det ene og den andet det andet, så jeg blev meget forvirret."

Disse oplevelser omtaler de unge som ubehagelige, fordi de i for-

vejen var i en skrøbelig position og havde brug for at få tilstrækkelig og korrekt information om, hvad der skulle ske. Samtidig kan det være overvældende at være centrum for optagelsen af en dokumentar eller et interview. Derfor er forberedelsen til den del, ifølge de unge, også vigtig.

De unge fortæller opsummerende, at det kan være en voldsom oplevelse at møde omverdenens reaktioner, når ens personlige historie fra den ene dag til den anden bliver offentligt kendt. Der er dog stor forskel på, hvordan de unge har oplevet at blive informeret undervejs i processen og generelt blive forberedt på at blive en offentlig person. Flere af de unge beskriver en uventet følelse af tomhed, der opstod efter forløbet var afsluttet, som de gerne ville have været forberedt på.

GODE RÅD TIL FORBEREDELSEN AF DE UNGE

- Forbered de medvirkende og forældre i god tid på datoer og tidspunkter for optagelse eller interview, samt hvilke emner der skal tales om.
 - Fortæl de medvirkende, at det kan være en god idé at forberede vennerne på, at de fortæller deres historie offentligt.
 - Forbered de medvirkende på, at der kan være konsekvenser på langt sigt (fx ved jobsøgning).
 - Sørg for, at den unge har nogen at tale med efter offentliggørelsen.
 - Forbered de unge på den tomhed, der kan opstå efter et forløb med interviews og efterfølgende offentliggørelse.
-

Det kunne være rart at vide lidt mere om, hvad man skulle tage stilling til, inden man siger ting til kameraet. Jeg synes, jeg fik sagt nogle ting, som var lidt mere private.

INTERVIEW OG OPTAGELSE

De unge lægger vægt på, at selve interview-situationen eller optagelsen skal være tryk og behagelig. De fortæller, at det er en situation, som på forhånd kan være utryk. Det er vigtigt, at producenter og journalister er opmærksomme på, at det er børn og unge, de har med at gøre, og at det har betydning for, hvilke krav de kan stille.

Flere ekspertgruppedeltagere har oplevet, at journalister ikke udviser den fornødne respekt for etiske grænser i forbindelse med interviewet. Der er blandt andet situationer, hvor det er blevet forsøgt at få de unge til at 'pynte' på deres historie eller genfortælle den på en måde, som journalisten har ment passede bedre ind i produktionen. Emil på 17 har fx oplevet, at: "To måneder senere skulle jeg lade som om, det var to måneder siden, fordi der var noget, de ikke var tilfredse med fra første gang, og jeg havde det ret dårligt på det tidspunkt." Anna supplerer: "Det var lidt pres, synes jeg. Et af de klip, som jeg ikke ville have med,

brugte hun fem minutter på at sige 'jamen det ville være så godt for programmet – du kan simpelthen løfte programmet, hvis du vil fortælle det.' Der var jeg nødt til at sætte mig igennem og sige, at det ville jeg ikke have med. De prøvede hele tiden at forhandle."

Johan på 16 har oplevet, at producenten stillede spørgsmålstegn ved, om han løj. Det var med til at skabe yderligere usikkerhed i forhold til, hvordan omverdenen ville reagere:

"Jeg fik at vide af min tilrettelægger, at der var en af dem, der lavede programmet, der ikke troede på, hvad jeg sagde, troede jeg fandt på det hele – hun syntes ikke, jeg lignede en, der kunne være ensom."

Hvis producenten ikke tror på historien – er der så overhovedet andre, der vil? Det og andre spørgsmål kan pludselig rejse sig for den deltagende og skabe en unødvendig usikkerhed og nervøsitet omkring meningen med deltagelsen.

De unge nævner dog også flere gode oplevelser med optagelserne. Flere af de unge, som allerede havde gode oplevelser under forberedelserne, havde også gode oplevelser under selve optagelserne. Der tegner sig her et billede af, at meget afhænger af journalistens evne til at skabe en god relation og trykke rammer fra starten af forløbet. De gode oplevelser fra optagelserne var typisk et resultat af, at der var respekt omkring den unges grænser, og at der var en god kommunikation omkring forløbet. Som Mads fortæller: "Vi startede med at sidde inde i vores stue og drikke kaffe og snakke om, hvad der skulle ske. Man kendte på en måde forløbet, inden man skulle fortælle sin historie."

Omvendt var mangel på kommunikation i løbet af processen ofte en af hovedårsagerne til, at det blev en mindre god oplevelse at lave interviewet.

GODE RÅD TIL INTERVIEW OG OPTAGELSE AF UDSENDELSEN

- **Fortæl løbende, hvad der skal tales om næste gang, hvis interviewet laves over flere omgange.**
 - **Respekter de unges grænser – undgå at presse de unge til at formulere sig på en bestemt måde for at skabe et bedre produkt.**
 - **Giv den unge mulighed for at se programmet eller læse artiklen, inden det bliver vist for offentligheden.**
 - **Sørg for, at den unge har en fast kontaktperson.**
-

BØRNERÅDET MENER

Det er altid producenten eller journalisten, der har hovedansvaret for, at det bliver en god og tryk oplevelse for den unge at fortælle sin historie. Særligt når det, som i ekspertgruppens tilfælde, er en ømtålelig og personlig historie. Der skal være respekt for den unges ytringer – det er fx aldrig i orden at presse den unge til at gøre sin historie 'stærkere' eller formulere sig anderledes, end den unge ellers ville have gjort. Det kræver en særlig indsats fra journalisten at finde og bevare balancen mellem kritisk journalistik, effektiv formidling og hensynet til barnet eller den unge, der interviewes.

Det der, at hele Danmark sidder og ser med, når jeg fortæller en meget personlig historie og viser en sårbar side af mig selv. Synes folk, at man er åndssvag, når der nu er det her tabu omkring mobning? Så jeg var meget bekymret for, om der ville komme negative reaktioner.

DR 1

DR
DOKUMENTAR

OMGIVELSERNES REAKTIONER VED OFFENTLIGGØRELSEN

For flere af de unges vedkommende var det forbundet med en vis stolthed og lettelse at se programmet på tv og se sit budskab komme ud. For nogle var det samtidig med til at give dem selvtillid til at se resultatet og faktisk have gennemført det. Men for flere af de unge var det samtidig forbundet med en grad af ængstelse at opleve sig selv på tv – for hvordan ville klassekammerater, venner og andre reagere på deres medieoptræden? Derfor er angst, nervøsitet og bekymring også nogle af de ord, de unge bruger, når de beskriver, hvordan det var at opleve sig selv på tv.

Emil siger: ”Det der, at hele Danmark sidder og ser med, når jeg fortæller en meget personlig historie og viser en sårbar side af mig selv. Synes folk, at man er åndssvag, når der nu er det her tabu omkring mobning? Så jeg var meget bekymret for, om der ville komme negative reaktioner.”

De unge mødte mange forskellige reaktioner fra omverdenen, og der var stor forskel på, om den negative eller positive opmærksomhed kom fra venner og familie – eller om den kom fra fremmede, der fx kontaktede dem på Facebook og andre medier.

Omverdenens reaktion på de unges medvirken var noget af det, som overraskede de unge mest. Særligt, hvor stærke holdninger andre mennesker kan have til deres deltagelse i en udsendelse eller artikel. Det betyder også, at det er vigtigt, at de unge forberedes på at kunne håndtere de reaktioner, de kan møde fra omverdenen. De unge fortæller, at de har oplevet støttende og opmuntrende reaktioner, men også enkelte direkte ubehagelige reaktioner. Mikkel oplevede blandt andet at blive beskyldt for at lyve om, hvad der var sket med ham: ”En af lærerne på skolen bagtalte mig over for en anden klasse og sagde, at det var løgn, at jeg var blevet mobbet.”

Andre blev beskyldt for bare at være med for at få opmærksomhed. Nogle af de unge fandt også den øgede opmærksomhed, de fik, ubehagelig i sig selv – fordi de netop havde medvirket på trods af den opmærksomhed, som de vidste, de kunne få.

De unge har heldigvis haft flest positive oplevelser med at fortælle deres historier offentligt. Der var flere fra ekspertgruppen, der forventede negativ respons, men mestendels oplevede de at få ros for deres indsats.

Sara fortæller: ”Jeg havde en forestilling om, at alle ville reagere negativt, men var overrasket over, at de venner, jeg havde, var positive.”

De unge oplevede det meget stærkt bekræftende, når de fik henvendelser fra folk, de ikke kendte, som takkede dem for deres mod, og som fik hjælp af at høre dem fortælle deres historie offentligt. Generelt

oplevede de fleste af de unge, at fremmede mennesker havde en positiv indstilling til dem, og de unge blev langt overvejende mødt med opbakning.

GODE RÅD TIL HÅNDTERING AF REAKTIONER

- **Fortæl de unge, at de skal være sammen med én, de føler sig tryk ved, når programmet bliver vist.**
 - **Forbered eventuelt forældrene på, at de unge kan få særligt brug for dem, når de har været i medierne.**
 - **Gør det klart for de unge, at de skal være forberedt på mange og følelsesladede reaktioner fra omverdenen – både fra de nære relationer og fra fremmede, fx på de sociale medier.**
-

BØRNERÅDET MENER

De medvirkende børn og unge skal udstyres med nogle redskaber – fx i forhold til pressehåndtering eller den følelsesmæssige håndtering af negativ opmærksomhed – så de er i stand til at håndtere de reaktioner, der måtte komme fra omverdenen. De unge har behov for hjælp og støtte fra deres familie og venner, men de unge og eventuelt deres forældre skal også opfordres til at bede om hjælp og opbakning fra deres nære omgangskreds. Det er med andre ord organisationers, journalisters og producenters ansvar at informere de unge og eventuelt deres familier om, hvordan man bedst forbereder sig på den øgede opmærksomhed, der kan være på vej.

OPFØLGNING PÅ DE UNGES MEDVIRKEN

En del af de unge fortæller, at de havde behov for, at der blev fulgt op på deres medvirken i et dokumentarprogram. Nogle har ikke haft kontakt med journalister eller produktionsselskab efterfølgende, og de har heller ikke det store behov for det. Andre har haft kontakt til den interviewende journalist relativt længe efter programmet – og har været glade for det. Ekspertgruppen mener dog samstemmigt, at det ville være en god idé at evaluere forløbet med de medvirkende.

De unge fortæller, at hvorvidt de er blevet skuffede eller overraskede over graden af tilknytning efter et interview-forløb også handler om forventningsafstemning den unge og journalisten imellem. De unge forventede typisk ikke den store kontakt, men de udtrykker alligevel undren over, hvis de ingen kontakt har haft overhovedet. Derfor mener ekspertgruppen også, at en forventningsafstemning i forhold til relationen efter endt forløb kan afhjælpe nogle potentielle skuffelser. Det er

typisk ikke megen opmærksomhed, de unge forventer efterfølgende, men hovedparten af ekspertgruppen vil gerne have en form for kontakt – flere af dem nævner, at det har været en slags anerkendelse for dem, at journalisten har skrevet efter et stykke tid.

Mikkel på 15, som havde en ubehagelig oplevelse med sin tidligere skole, kontaktede producenten af den dokumentar, som han havde medvirket i. Her fik han hjælp til, hvordan han skulle reagere på det. Han havde udtalt sig om, hvordan han var blevet mobbet og var efterfølgende blevet beskyldt for at lyve: "Mine forældre og jeg spurgte producenten til råds om, hvordan vi skulle reagere, og så gav de os gode råd til, hvad vi skulle gøre, og det hjalp i situationen." Mikkels historie er et godt eksempel på, hvordan man som journalist eller producent kan hjælpe den medvirkende, hvis de skulle få behov for det efterfølgende. Det kan være vanskeligt at forudsige, hvordan omgivelserne

reagerer – derfor er det vigtigt at være til rådighed efterfølgende, hvis behovet opstår.

Der er ikke nogen af de unge i ekspertgruppen, der har oplevet, at producenten eller journalisten fulgte op på, hvordan de unges oplevelse med at deltage havde været. Flere af de unge mener, at det kunne gøre forløbet omkring deltagelse bedre – også for eventuelle deltagere i fremtiden. De vil med andre ord gerne have en evaluering efterfølgende: "Det er vigtigt at evaluere hele processen, for at det i fremtiden kan blive bedre," siger Jonas på 14 år.

GODE RÅD TIL OPFØLGNING PÅ DE UNGES MEDVIRKEN

- Vær til rådighed for den unge efterfølgende, hvis han eller hun får behov for hjælp og støtte.
 - Lav en forventningsafstemning med den unge, så der ikke er tvivl om, hvilken kontakt den unge kan forvente. De unge havde ikke et stort behov for kontakt, men efterspurgte klarhed omkring relationen.
 - Send eventuel positiv feedback fra aviser og andre medier til de unge, så de kan følge med i deres histories liv i offentligheden.
 - Evaluér på forløbet. Spørg de medvirkende om deres oplevelse, og hvordan den eventuelt kan forbedres.
-

"HELE DANMARK SIDDER OG SER MED"

Børn og unge som mediecases

Udgivet af Børnerådet

April 2016

ISBN: 978-87-90946-41-8

Grafisk design: Peter Waldorph

Tryk: Rosendahls

Foto: Jesper Enemark Christiansen, Andreas Grubbe Kirkelund
og Jeppe Carlsen

Tekst og redaktion: Jesper Enemark Christiansen og Flemming Schultz

**Tak til alle i ekspertgruppen for jeres tid og mod
til at fortælle om jeres oplevelser og erfaringer.
Alle navne i publikationen er ændret af hensyn
til de deltagende unges anonymitet.**

Det kunne være rart at vide lidt mere om, hvad man skulle tage stilling til, inden man siger ting til kameraet. Jeg synes, jeg fik sagt nogle ting, som var lidt mere private.

BØRNERÅDET
VESTERBROGADE 35A
1620 KØBENHAVN V
TLF.: 33 78 33 00
WWW.BRD.DK